

C.W. Schultz-Lorentzens prædiken nytårsdag

Taler

Christian Wilhelm Schultz-
Lorentzen
Præst

Dato

1. januar 1940

Sted

Vor Frelsers Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 6, vers 5-13

- 1 Hvordan skal vi holde Nytaar, - netop nu - , saadan som det ser ud i Verden?
Det er et Spørgsmaal, mange Mennesker stiller. Det har trængt sig saadan paa, at
den svenske Kronprins meget smukt har udtalt sig om det. »Vær bare glade,«
siger han, »det er der ikke noget galt i; men hold Eders Nytaarsfest med
5 Maadehold, og brug Nytaarsnat eet Minut til i Stilhed at besinde Jer paa
Alvoren ved dette Aarsskifte.« Se kristne Mennesker behøver ikke at spørge; vi
faar Svaret gennem vore Evangelier: Hold Nytaar i Jesu Navn, og hold Nytaar
med Fadervor. Det er jo egentlig det samme. Naar vi skal hjælpe hverandre med
at holde Nytaar med Fadervor, saa lad os først gøre os det klart, at Fadervor er
10 Guds Gave til os. I Salmen om Fadervor siger Grundtvig udtrykkelig, at den er
Guds Ord i Barnemund. Og naar han kalder den Guds Ord, saa er det ikke blot,
fordi det er Vor Herre Jesus Kristus, der har lært sine Disciple at bede den.
»Saaledes skal I bede,« siger han, og det betyder jo sikkert, at det er Jesu egen
Bøn, den, han selv bad. Men det er vor himmelske Fader, der gennem Jesus
15 Kristus har givet sine Børn Retten til at bede den Bøn. Den er Ordet fra Gud,
netop derfor kan vi trygt forlade os paa den. Det trænger vi til ved et
Nytaarsskifte, hvor vi i særlig Grad mindes om, hvor omskifteligt vort Liv her i
Verden er. Aarene glider hen det ene efter det andet, vi bliver ældre, vi mærker
det paa os selv, og vi ser det omkring os, hvordan alt er foreløbigt og
20 foranderligt. Vi har en Følelse af, at Jorden ryster under vore Fødder, og vi ved
ikke, naar den store Sammenstyrtning kommer. Midt i denne Uro og Ængstelse
trænger vi til at have dette Guds Ord at holde os til. »Stol du kun paa dit
Fadervor, lad dig derfra ej forlokkes! Himmelske og Jord engang forgaar, aldrig dog
Fadervor rokkes; det er Guds Ord i Barnemund, Klippe og Skjold i Farens
25 Stund, Pant paa Guds-Faderligheden«.

Ja, naar det er Guds Ord, saa behøver vi ikke at være bange for at tage det i vor Mund. Det kan vi jo undertiden ængstes for. Der er dem, der siger: »Jeg kan ikke bede Fadervor, jeg er ikke værdig til det, ikke troende nok.« Saa skal det siges: »Gud har givet dig det Ord. Kraften i det beror ikke paa dig, paa din Værdighed, paa din Tro, og din Iver, ene og alene paa ham. Det er Guds Ord, og at bede Fadervor er at give Gud hans Ord tilbage.«

Vi siger jo gerne: at bede Fadervor. Men det er værd at lægge Mærke til, at det Ord, Jesus bruger, snarere betyder Paakaldelse, altsaa: naar I paakalder Gud, taler til Gud, saa skal I sige saadan. Det er jo nemlig aabenbart, at Hovedsagen i Fadervor ikke saa meget er Begæring, som det er Bekendelse. Det er en Bekendelse, naar vi begynder med at sige Fader og vor Fader, det er en Bekendelse, naar vi slutter, som vi plejer, med at sige: Dit er Riget og Magten og Æren. Det er Genklang og Sammenfatning af Leddene: Helliget vorde dit Navn, komme dit Rige, ske din Vilje. Det er Paakaldelse, Tilbedelse, Bekendelse. Bekendelse af, at Gud er vor Fader, som elsker os og har os ved Haanden, fører os som sine Børn. Guds Kærlighed er uforandret den samme, den følger os ind i det nye Aar. Den spørger ikke om vor Fortjeneste. Den tabte Søn havde ogsaa sin Faders Kærlighed. Vi fik Retten til at kalde Gud Fader i vor Daab, og den Ret beholder vi. »Os har han givet Retten til at kaldes Guds Børn,... os, som tror paa hans Navn.« Det var vor Julesang. Og det kan vi være visse paa i Aaret, der kommer, Guds Kærlighed. Det bekender vi nu ved Nytaarsskiftet: Vor Fader, vi tror paa din Kærlighed. Og vi føjer til: Vi tror paa din Magt, dit er Riget, Magten og Æren. Det kan jo se ud mange Gange, som om Gud ikke har Magten, som om alt det, der raader i Verden, er af det onde, vil det onde og hoverer i Trods mod Gud. Der er mange Sind, der spørger nu: Har Gud virkelig Magten, Riget og Æren? Vi bekender nu, at Gud har Magten. Det kan se ud som det modsatte. Det har vel aldrig set ud til det mere end dengang, Jesus sagde: Nu er det Eders Time og Mørkets Magt, da den uskyldige Frelser blev korsfæstet, og hans Fjender triumferede. Men aldrig er det blevet mere aabenbart, at det, der saa ud som Guds Nederlag, var Guds Sejr, at Guds Vilje var med i det alt sammen. Det bekender vi ogsaa nu trods alt, der ser ud som det modsatte; og i den Tro kan vi gaa frimodige ind i det nye Aar og faa Kraft til at sige: ske din Vilje, overgive os i Gud Faders almægtige Haand og vide, at vi er vel hjulpede. Og saa kommer vi med det Sind til Gud, lægger alle vore Begæring frem for ham. Vi beder om det daglige Brød, om Forladelse for vor Skyld, om at blive sparet for Fristelse og ondt. Vi beder om Fred, for vort Folk, for vor Kirke og for os selv. Han, som har hjulpet os hidindtil, han hjælper nok herefter. Vi

takker for Guds naadige Beskærmelse i det gamle Aar, og vi lægger det nye Aar i Guds Haand.

70

Kilde

Prædikener af C.W. Schultz-Lorentsen. Nordlundes Bogtrykkeri, København, 1943

Kildetype

Dokumentation i bogværk

75

Tags

Anden Verdenskrig, Anden tekstrække, Nytårsdag, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/c-w-schultz-lorentzens-praediken-nytarsdag>

80

85

90

95

100